

Gözlükçülük hakkında kanun

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 4/I/1941 - Sayı : 4703)

No.
3958

Kabul tarihi
30 - XII - 1940

BİRİNCİ MADDE — Numaralı (mihraklı) gözlük camı satmak ve gözlükçi unvanını kullanabilmek için aşağıda yazılı şartları haiz olmak lâzımdır:

- 1 - Türk olmak,
- 2 - Yirmi yaşını bitirmiş olmak;
- 3 - En az orta tahsilini ikmal etmiş bulunmak;
- 4 - Gözlükçülüğü yapmağa mâni vücutta veya akılca bir arızası bulunmaması;
- 5 - Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâleti tarafından verilen gözlükçülük ruhsatnamesini haiz bulunmak.

İKİNCİ MADDE — Birinci maddenin beşinci fıkrasında zikredilen ruhsatname Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâleti tarafından açılacak gözlükçülük kurslarına muntazaman devam edenlerden imtihanda muvaffak olanlara verilir. Bu kursların mahalli, müddeti ve programlarile diğer şartları Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletince tayin ve ilân olunur.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Aşağıda yazılı olanlar gözlükçülük kursuna devam etmeden ikinci maddede yazılı imtihana kabul olunabilirler:

A - Bir gözlükçi ticarethanesinde en aşağı dört sene çalıştıklarına dair vesika ibraz edenler,

B - Yabancı memleketlerden alınmış tasdiklı gözlükçülük ruhsatnamesini veya diplomasını haiz olanlar.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Gözlükçülük imtihanında muvaffak olamayanlar imtihanın icrası tarihinden en az altı ay geçmedikçe yeniden imtihana giremezler.

Kurslara kabulde bu tahdit nazara alınmaz.

Üç imtihanda muvaffak olamayanlar kurs ve imtihanlara girmek hakkını kaybederler.

BEŞİNCİ MADDE — Tabipler ticarethane açarak gözlükçülük yapabilirler. Ancak gözlükçülük yaptıkları müddetçe tabiplik edemezler.

ALTINCI MADDE — Gözlükçülük ruhsatnamesini haiz olanlar diledikleri yerde sanatlarını yapabilirler. Bu suretle sanatlarını yapmak isteyen gözlükçüler en geç bir hafta zarfında bir beyanname ile vilâyetlerde Sıhhat ve içtimaî muavenet müdürlüklerine ve kazalarda Hükûmet tabipliklerine müracaat ederek ad ve soy adı ile hüviyetlerini ve ruhsatnamelerinin tarih ve numarasını ve adreslerini bildirmeğe mecburdurlar.

Ticarethanelerinin nakli halinde veya buldukları mahalli terkettikleri veya gözlükçülük sanatını yapmaktan vazgeçtikleri takdirde evvelce sanat yapmağa başladıklarını haber verdikleri bu makamlara yirmi dört saat evvel müracaatla bu hususu bildirmelidirler.

YEDİNCİ MADDE — Gözlükçülük edenler yalnız tabipler tarafından ve-

riilen reçetelerde yazılı numaralı (mihraklı) gözlük camlarını ve çerçevelerini satmak salâhiyetini haizdirler.

Bu gibilerin reçetesiz numaralı (mihraklı) gözlük camı satmaları veya vermeleri veya tavsiye etmeleri ve her nevi göz ve görme muayeneleri yapmaları veya bu işlere yarayan alât ve cihazları bulundurmaları memnudur.

Gözlükçüler, gözlük veya gözlük camlarının muayene ve kontrolüne veya taminine mahsus ve reçetelerde yazılı camları çerçevelere takmak ve müşterinin gözüne en uygun şekilde tatbik etmek için lüzumlu olan aletleri kullanabilirler.

SEKİZİNCİ MADDE — Her gözlükçü ticarethanesinin başında ruhsatname-
li mesul bir gözlükçünün bulunması şarttır.

Gözlükçüler vüsat ve şartları uygun olan yerlerde başka bir ticarethane veya mağazada dahi yalnız kendilerine mahsus bir kısım işgal edebilirler. Bu kısımların haiz olması iktiza eden şartlar Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletince tesbit ve ilân olunur.

Eczanelerde gözlükçü ruhsatnamesini hiz eczane sahip veya mesul müdürü veya kalfalardan birinin nezaret ve mesuliyeti altında gözlükçülük yapılabilir.

DOKUZUNCU MADDE — Gözlük ticarethaneleri Sıhhat ve içtimaî muavenet müdür veya müfettişlerinin teftişine tâbidirler. Bu teftişlerde gözlükçüler her türlü kolaylıkları göstermeğe ve talep edilen malûmatı vermeğe mecburdurlar.

ONUNCU MADDE — Gözlükçüler ticarethanelerinde mahallin en büyük sıhhat makamınca yaprak adedi tasdikli bir defter tutmağa ve bu deftere sıra numarasile ve tarih sırasile reçeteleri ve sahiplerinin isimlerini kayde mecburdur.

ON BİRİNCİ MADDE — Gözlükçülük ruhsatnamesini haiz olarak ticarethane açmış olanlar yalnız gözlükçü veya fennî gözlükçü unvanını kullanabilirler. Başka bir unvan kullanmaları veya hakikate uymayan reklâmlar yapmaları yasaktır.

ON İKİNCİ MADDE — Ruhsatnamesi olmadığı halde gözlükçülük yapan veya gözlükçü olduğunu ilân eden kimse 25 liradan 250 liraya kadar ağır para cezasına mahkûm edilir ve dükkânı kapatılır.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Ruhsatname-
li bir gözlükçü kendi ismini veya unvanını başkasına vermek suretile 12 nci maddede zikri geçen suçta iştirak ederse aynı cezalara çarpılır ve tekerriürü halinde ruhsatnamesi geri alınır.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Sıhhi halinin daimî surette gözlükçülük yapmağa mâni olduğu tam teşekküllü sıhhi bir heyet raporile sabit olanların ruhsatnameleri Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâletince geri alınır.

ON BEŞİNCİ MADDE — Yedinci maddede zikredilen memnuiyet hilâfına hareket eden gözlükçüler yirmi beş liradan yüz liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır ve tekerriürü halinde ruhsatnameleri geri alınır. Hareketleri ruhsatsız tababet sanatını icra suçuna temas edenler hakkında bu husustaki hükümler tatbik olunur.

Sekizinci maddede yazılı memnuiyet hilâfına hareket veya aynı maddede yazılı vasıf ve şartlara uygun olmayan yerlerde ticaret eden gözlükçülere, kanun hükümlerine uymaları için bir mühlet verilir. Bu mühlet geçtikten sonra vaziyetlerini kanun hükümlerine uydurmayan gözlükçülerden birinci defasında yirmi beş

liradan yüz liraya kadar ve tekerrüründe elli liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası alınmakla beraber ruhsatnamesi de geri alınır.

ON ALTINCI MADDE — Altıncı, douzuncu, onuncu ve on birinci maddeler hükümlerine riayet etmeyenlerden on liradan elli liraya kadar hafif para cezası alınır.

BİRİNCİ MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun neşri tarihinde en az iki seneberi bir ticarethane veya ezeanede gözlükçülük yaptıklarını mahallin en büyük mülkiye âmiri tarafından verilmiş bir vesika ile ispat edenler bu kanunun meriyeti tarihinden itibaren üç ay zarfında müracaat ettikleri takdirde yalnız imtihana tâbi tutulurlar. Bunlar imtihan neticesine kadar sanatlarını icraya devam edebilirler. İmtihanda muvaffak olanlara bir gözlükçülük ruhsatnamesi verilir.

İKİNCİ MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun neşri tarihinde en az on seneberi bir ticarethane açmış olarak veya ezeanesinde gözlükçülük yaptıkları, mahallin en büyük mülkiye âmiri tarafından verilmiş bir vesika ile sabit olanlar, bu kanunun birinci maddesinin 1, 2 ve 3 ncü fıkralarında yazılı şartları haiz olmasalar bile, sanatlarını icraya devam ederler.

Birinci fıkrada yazılı şartları haiz olanlara kanunun meriyeti tarihinden üç ay zarfında müracaat ettikleri takdirde Sıhhat ve içtimaî muavenet vekâleti tarafından bir ruhsatname verilir.

ON YEDİNCİ MADDE — Bu kanun neşri tarihinden üç ay sonra meridir.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Bu kanunun hükümlerini icraya Adliye, Dahiliye, Maliye ve Sıhhat ve içtimaî muavenet vekilleri memurdur.

2 kânunusani 1941

<i>Cumhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	31 - XII - 1940 ve 1/12
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cumhur Reisliğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	2 - I - 1941 ve 4/1197
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa 15 86,140:144,213:215